

18 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2022

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

«Μνήμη πάντων τῶν ἀπὸ αἰῶνος Θεῷ εὐαρεστησάντων ἀπὸ Ἀδὰμ ἄχρις Ἰωσὴφ τοῦ μνήστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· δόμοιώς καὶ τῶν προφητῶν καὶ προφητίδων, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ προφήτου Δανιὴλ (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἀγίων τριῶν παίδων». Σεβαστιανοῦ, Ζωῆς μαρτύρων (†287).

Τίχος β'. Έωθινὸν ε'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ο ιερεύς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρδιν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὅδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὅδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἔπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος

καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἀνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὡν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡταύτη δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλω τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (*ἐκ γ'*). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

*Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.*

“Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, [καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου], εἰς τό, Κύριε, ἐκέντραξα, ἴστωμεν Στίχους ί, καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα στ', καὶ τῶν πατέρων γ' εἰς δ'.

Ἄχος Δι Θ

K Δι
 ν ν ν ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ει
 σα α α κου σο ο ο ο ον μη ει ει σα κη 8 8 8
 σον μη Ku ν ν ρι ι ι ι ε θ Ku ν ρι ι ι
 ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος σε ει σα α
 α α κη 8 σο ο ον μη προ ο ο σχες τη φω νη η
 η η τη ης δε η σε ω ω ω ως μη εν τω κε κρα
 γε ναι αι με ε ε προ ος σε ει σα κου σο ον μου
 Ku ν ν ν ν ν ν ν ρι ε Δ
K Δι
 α τεν θυν θη η η τω ω η η προ σεν χη η
 η η η η μη ως θυ μι ι α α α α μα α ε ε
 ε νω ω ω πι ι ο ο ον ση θ ε ε ε πα αρ
 σι ις των χει ρω ω ω ων μη θυ σι ι α ε ε σπε
 ρι ι νη ει σα κη σο ον μη Ku ν ν ν ν
 ν ν ν ρι ε Δ

Ἡ Στιχολογία. χ

Θ ου Κν ρι ε φυ λα κην τωστομα τι ι μ8 και

θυ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μον

M η εκ κλι νης την καρ δι αν μ8 εις λο γ8ς πο νη

ρι ι ι ας τ8 προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ

Σ τι ι ι αις

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι

ι ι αν και ου μη συν δι α σω με τα των ε κλε

κτων αυτων

Π αι δεν σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει

με ε λε ον δε α μαρ τω λ8 μη λι πα να τω την κε

φα λη η ην μ8

O τι ε τι και η προ σεν χη μ8 εν ταις εν δο κι

αις αν των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι κρι

ται αν των

A κ8 σον ται τα ρη μα τα μ8 ο τι η δυν θη σαν

ω σει πα χος γης ερ ζα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη
 τα ο στα αυτων παρα τον Α α α δην Δι
Ο Δι τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι
 οι οι μη Δι ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
 χη ην μη Δι
Φ Δι υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν το
 μοι Δι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α
 νο μη ι αν Δι
Π M Δι ε σδν ται εν α μφι βλη στρω αν των οι α μαρτω
 λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ζε ελ
Φ Δι ω νη μη προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
 μη προς Κυ ρι ον ε δε η θην Δι
Ε Δι κ χε ω ε νω πι ον αν τη την δε η σι
 ι ιν μη την θλι ψιν μη ε νω πι ον αν τη α παγ
 γε λω Δι

E Δι ν τω εκ λειπειν ε ξε μ8 το πνευμα μ8 και συ εγνως

τας τοι βους μ8 Δι

E Δι ν ο δω ταν τη η ε πο ρευ ο ο ο μην

ε κρυψαν πα γι δα μοι Δι

K Δι α τε νο 8ν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με Δι

A Δι πω λε το φυ γη απ ε μ8 και ουκ ε στιν ο

εκ ζη τω ων την ψυ χη η ην μ8 Δι

E Δι κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πι ις μ8 με ρις μου ει εν γη ζω ων των Δι

P Δι ρο ο σχες προς την δε η σιν μου Δι ο τι ε τα πει

νω θην σφο ο δρα Δι

P Δι ν σαι με εκ των κα τα δι ω κο ον των με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε Δι

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὁκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου τοῦ
ἐξομολογήσασθαι Χ Δι τω ο νο ο ο μα τι ι σου Δι

T ον προ αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θεν τα τον Θε
 ον Λο γον σαρ κω θεν τα εκ Παρ θε νου ου ου Μα ρι ι
 ας Δ δε εν τε ε προ σκυ νη η σω ω ω μεν
 Γα Σταυ ρον γα α αρ υ υ υ πο ο μει ει ει νας τη
 τα φη πα ρε δο ο ο θη ως Αυ το ος η θε
 ε λη η η σε και α να στα α ας ε
 εκ νε ε ε κρων ε σω ω ω σε ε ε με τον πλα
 νω ω ω ω ω με ε ε νου α α α α α α
 α α ανθρω πον

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ε ως ου α α αν

τα α α πο δω ως μοι

X Δ ρι στος ο Σω ω ω τηρ η η μων το καθ η μων χει

ρο γραφον προ ση λω ω σα ας τω Στα αν ρω ω ω ω

ε ξη η η η λει ει ει ει ψε και του θα να του το κρα

α το ο ος κα τη ηρ γη η η σε προ σκυ νου ου

ου ου μεν α αν τον την τρι η η η η με ε ρον

ε ε ε ε ε ε ε ε γερ σιν

Στίχ. γ. Ἐκ βαθέων ἐκέντραξά σοι, Κύριε· Κύριε ει σα α α

κου σο ο ον τη η ησφω νη ης μου

Σ υν αρ χαγ γε λοις υ μνη σω ω μεν χρι στου ου ου ου

την α να α α στα α α σιν αν τος γαρ λυ τρω

τη ης ε στι και σω τη ηρ των ψυ χω ω ων η

μων και εν δο ο ξη φο βε ε ρα και κρα ται

α α δυ να α α μει πα λι ι ιν ερ χε ε ται κρι

ναι κο ο ο ο σμο ον ον ε ε ε ε πλα σεν

“Ετερα Στιχηρά, Ανατολικά.

Στίχ. δ. Γενηθήτω τά ώτά σου προσέχοντα εις την φω

νη η ην της δε ε ε η η η σε ω ως μου

Σ ε τονσταυρω θεν τα και τα α φε ε εν τα Αγ γελος

ε κη ρυ ν ν ξε ε ε Δε σπο ο την και ε λε

γε ταιαις γυ ναι αι ξι δεν τε ι δε τε ο που ε ε

κει ει το ο Κυ ν ν ρι ι ι ι ος α νε στη γαρ

Nη
 κα θως ει πενως πα αν το δυ ν ν α α α μος Δι
 ο σε ε ε προ ο ο σκυνου ου μεν τον μο ο ο ο
 νου α θα α α να α α α τον Ζω ο δο τα χρι
 στε ε λε ε η η σο ο ον η η η η μας
Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς
 ὑποστήσεται
 στιν
E ν τω σταυ ρω σου κα τηρ γη η σαςτην του ξυ ν λου
 ου ου κα τα α ραν Δι εν τη τα φη Σου ε νε ε κρω ω
 σας του θα να α α του ου το κρα α α α τος Δι
 δε τη ε γερ σει ει σου ε φω τι σας το γε νο ο ος
 τω ω ων α αν θρω ω ω πων Ζω δι α του το ο ο
 σοι οι οι βο ω ω μεν εν ερ γε τα χρι στε ο
 Θε ος η μωων δο ο ο ξα α α α σοι
Στίχ. στ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε.
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου
 χη μου ε πι τον Κυ ν ν ρι ον
 ηλ πι σεν η ψυ

Η — σατανά — τούτοις εί — φο
 νοι γη σαν σοι οι οι Κυ ρι ι ι ε ε φο
 ο ο βω πν λαι αι αι θα α να α α του πν λω ροι
 οι δε ε Α δου οι δο ον τε ε ες σε ε ε
 πτηη η η ξαν πν λας γαρ χαλ κα ας συ νε ε ε ε
 τρι ι ι ι ψας και μοχ λους σι δη ρον ους συ νε
 ε θλα α α σας και ε ξη γα γες η μα α ας εκ
 σκο ο τους και σκι α ας θα α α να α α του και
 τους δεσ μους η μω ων δι ι ε ε ερ οη η η
 ξας Δ

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Πατέρων.

Ο ἐν Ἐδὲμ Παράσεισος. Ἡχος Πλ Νη Ζ

Στίχ. ζ. Ἄπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας Δ ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ι ον Ζ

Τ α των πα τε ρων ση μερον πι στοι τε λγν τες μνη
 μο συ να Ζ α νυ μνη σω μεν χρι στον τον λυ τρω την Ζ τον
 με γα λυ νον τα αυ τγς Δ σεν πα σι τοις Ε θνε σι Ζ και
 θαυ μα των τα πα ρα δο ξα πι στως Ζ ε πι τε λε ε

σαν τα Κυ ρι ον ^ρ
 και εξ αυ τω ων α να δει ξαντα ^ρ
 με ως η μιν ^ν την μο νην α πει ραν δρο ον και θε ο παι
 δα Μα ρι αν την α γνην ^ρ
 η ηλ θε ^ν χρι στος βλα στη σας πα σι την ζω ην
 και α δα πα νοντρυφην και σω τη ρι αντανψυ χων η η
 μων ^ν

Στίχ. η. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ^ρ
 εκ πα σων των

α νο ο μι ων αυ τ⁸ ^ν
T α των Πα τε ρων ση με ρον πι στοι τε λυν τες μνη
 μο συ να ^β α νυ μνη σω μεν χρι στον τον Λυτρω την ^ρ τον
 με γα λυ νον τα αυ τ⁸ ^ρ εν πα σι τοις Ε θνε σι ^β και
 θαυ μα των τα πα ρα δο ξα πι στως ^ρ ε πι τε λε ε
 σαν τα Κυ ρι ον ^ρ
 και εξ αυ τω ων α να δει ξαντα ^ρ ρα βδον δυ να

με ως η μιν **δ** την μο νην α πει ραν δρο ον και θε ο παι
 δα Μα ρι αν την α γνην **Δ** εξ ης το αν θο οσπρο η
 η ηλ θε **δ** χρι στος βλα στη σας πα σι την ζω ην **Δ**
 και α δα πα νοντρυφην και σω τη ρι αντωνψυ χων η η
 μων **δ**

Στίχ. Θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, **Δ**
παν τες οι λα οι **δ**

Ω ι εν ψε κα δι με σον της φλο γος τη δρο σω τα
 Πνευ μα τος **θ** α γαλ λο με νοι οι Παι δες τα Θε **δ** πε
 ρι ε πα τρν μυ στι κως **Δ** εν αν τη προ τυ πω σαν τες **θ**
 την Τρι α δα και την σαρ κω σιν χρι στα **δ** και ως σο
 φοι οι δι α πι στε ως **δ** ε ε σβε σαν δυ να μιν πν
 ρος **Δ** και Δα νι η ηλ δε ο δι και ος **δ** λε ον των
 ω φθη φι μω της **δ** αν ταις δε η σε σι ι δυ σω πα με
 νος φι λαν θρω πε Σω τηρ **Δ** και η μας τα **δ** α σβε ε ε
 στα **δ** και αι ω νι **δ** λυ τρω σαι πν ρος **δ** και α

 ξι ω σοντυ χειντης 8 οα νι 8 Βα σι λει α ας σ8

Στίχ. Ι. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
 τοῦ Κυρίου με ε νει εις τον αι ω να

Ω ο περ εν δρο σω ον τες οι πι στοικαι α γι οι

 Παι δες σ8 εν κα μι νωτης φλο γος της τ8 πυρος προ

 ε ζω γρα φρνμυ στι κως την εκ Παρ θε ν8 σ8 ε λευ

 σιν την α φλεκτως α να λαμ ψα σαν η μιν και Δα νι

 η ηλ δε ο δι και ος και αι εν Προ φη ταις θαυ μα

 στος τρα νως την θει ει αν δευ τε ραν σ8 ε λευ σιν

 πα σι προδηλων ε ω ρων ε κραυ γα ζε εν ε ως 8

 θρο νοι ε τε θη σαν φη σι και κρι της ε ε κα θε ε

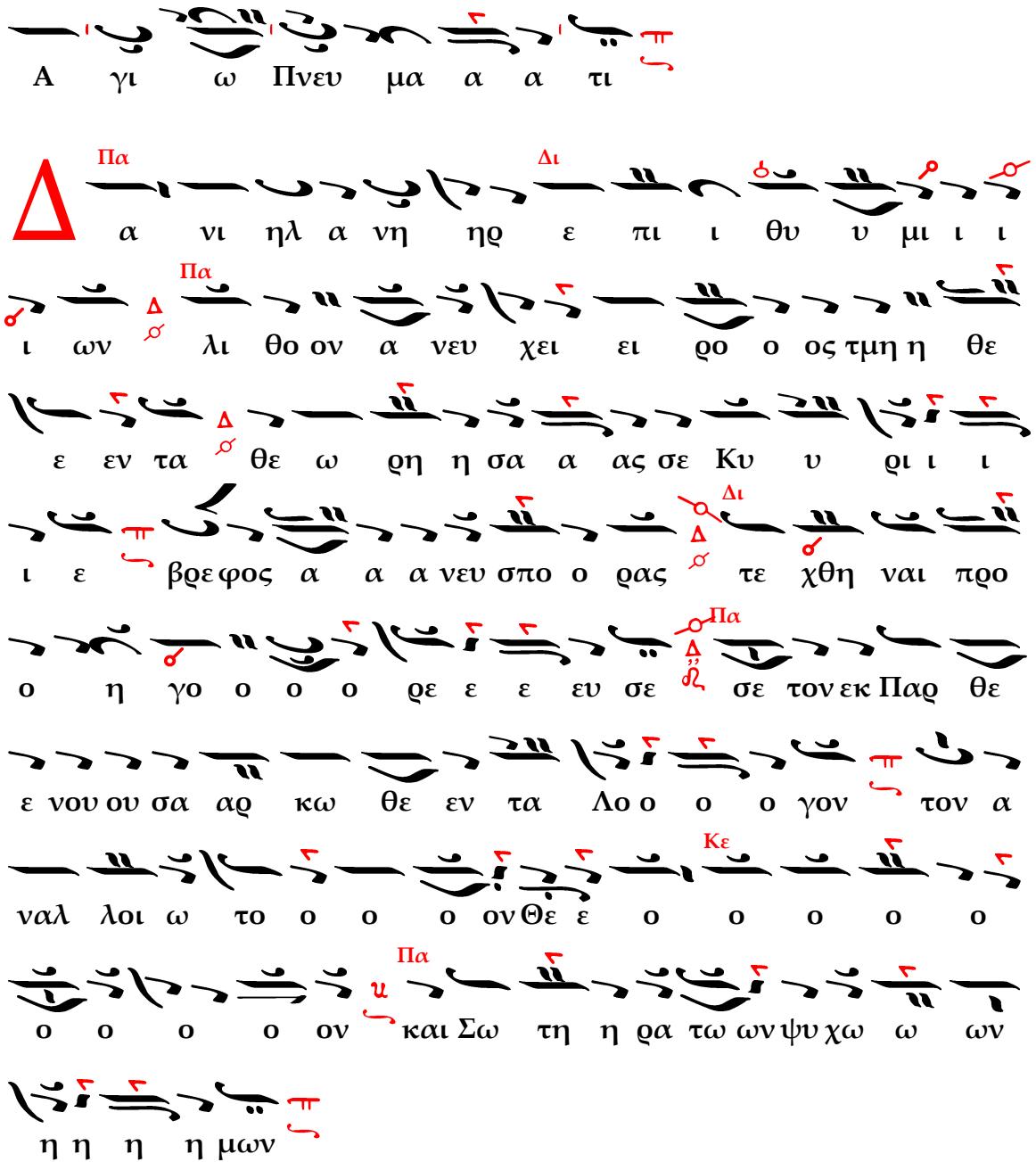
 ε σθη και τ8 πυ ρος ε πε στη πο τα μος 8 ρυ

 σθει η μεν Χρι στε ταις ι κε σι αις αυ των Δε ε σπο ο

τα

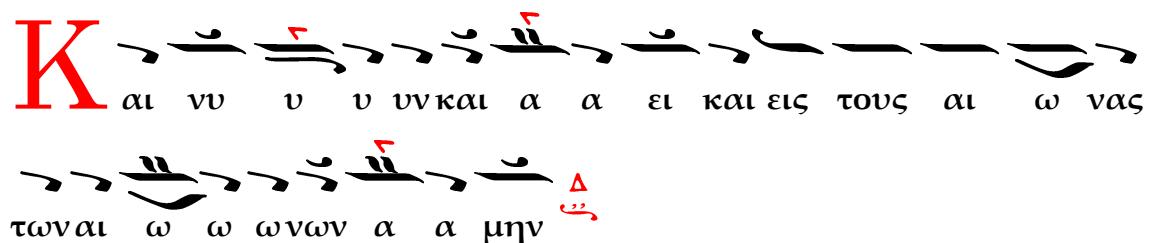
ΤΗΧΟΣ ΠΑΡ

Πα ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄχος Δι Θ.

ου ου σης **ε** ως γαρ η βα α α τος ου ου κε ε
 και αι ε ε ε το **Δ** κα τα φλε ε ε ε ε γο ο
 ο με ε ε νη **Δ** ου τω Παρ θε ε νος ε ε ε ε
 τε ε ε ε κες **Δ** και αι πα α α αρ θε νος ε ε ε
 μειει ει ει νας **ε** αν τι στυ ν ν λου πυ ν ρο ο ο
 ο ος δι και ο συ ν ν ν νη η ης α νε ε ε
 ε τει λεν Η η λι ι ι ι ος **ε** αν τι ι ι Μω
 ν ν ν σε ε ε ως χρι ι στος **Δ** η σω τη ρι ι ι
 α των ψυ ν χω ω αν η η η η μω ω ω αν **Δ**

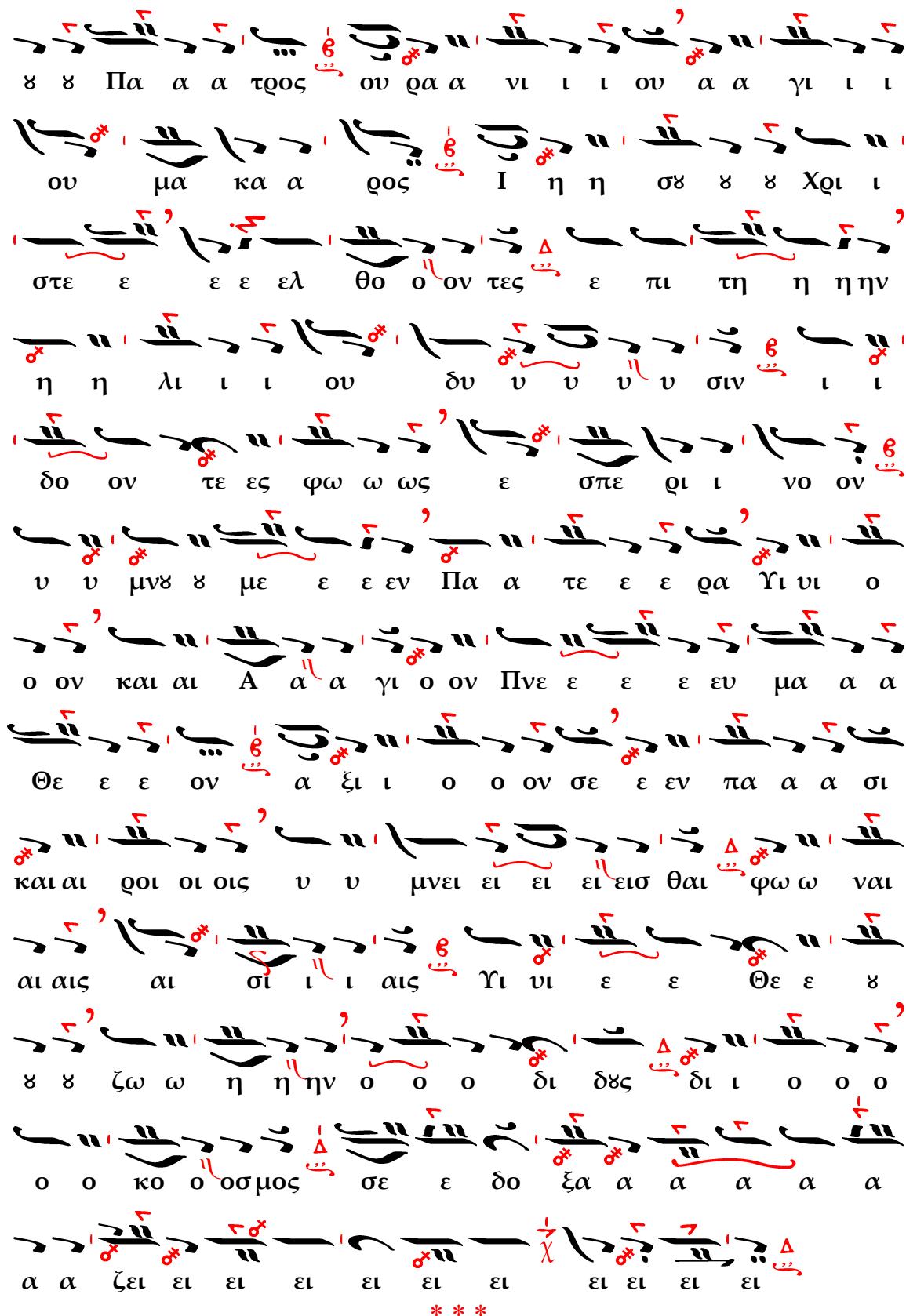
Είσοδος. Ό προεστώς ἦ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα.

Φῶς ἵλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γεόν, * καὶ ἄγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Γεὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἵλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος I. Καρᾶ.

Ἄχος Δι Θ

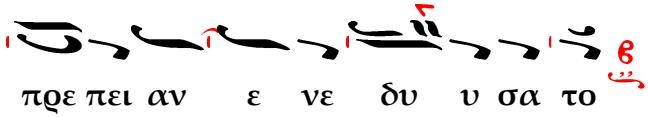
Φ ως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης **Δ** α α θα α να α α α α τά

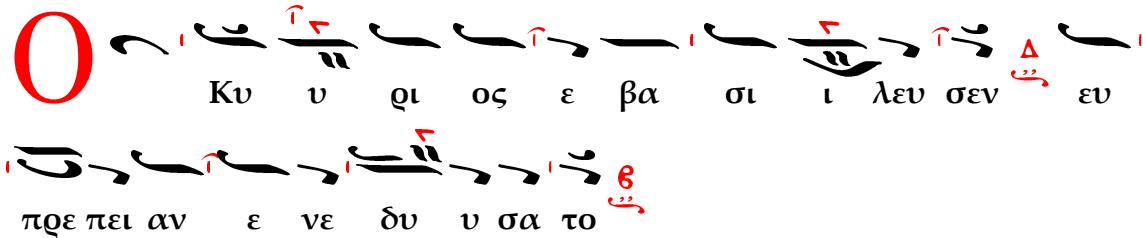
Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

Ἄχος Δι Θ

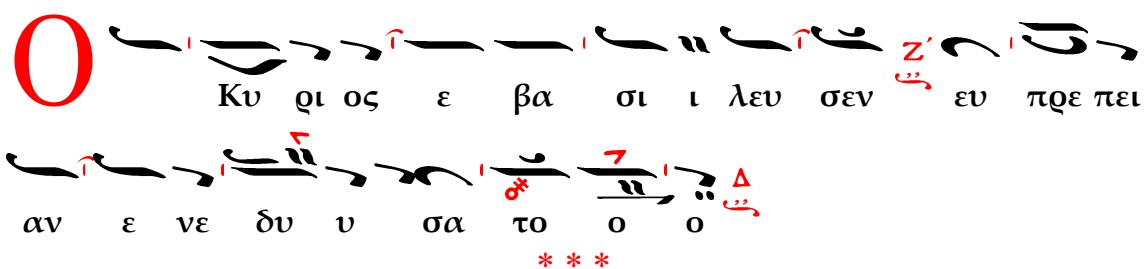
Ο κυ ρ ι ος ε βα σι ι λευ σεν Δ εν
 κυ ν ρι ος ε βα σι ι λευ σεν Δ εν

πρε πει αν ε νε δυ ν σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

O
Κυ ν ρι ος ε βα σι ι λευ σεν εν
πρε πει αν ε νε δυ ν σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

O
Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν εν πρε πει
αν ε νε δυ ν σα το ο ο

Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα (ιδ' 14-20).

Ἄκούσας Ἀβραμ, ὅτι ἡχμαλώτευται Λὼτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἥριθμησε τοὺς ἴδιους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ. Καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἔως Δάν· καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα, αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἔως Χοβάλ, ἣ ἐστιν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἔξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῷ, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογόμορ καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβύ· τοῦτο ἦν πεδίον βασιλέως. Καὶ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον· ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Γψίστου. Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἀβραμ, καὶ εἴπεν· Εὐλογημένος Ἀβραμ τῷ Θεῷ τῷ Γψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Γψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἔχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα (α' 8-17).

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· Ἰδετε, παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοισε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ

Ίακώβ, δοῦναι αὐτοῖς, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἴπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἵδιού ἔστε σήμερον ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος δὲ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν προσθείη ὑμῖν, ὡς ἔστε χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφούς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἥγεισθαι ἐφ' ὑμῶν· χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνατε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρός, καὶ ἀναμέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναμέσον τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσῃ πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς· οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἔστι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα (ι' 14-18, 20-21).

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἰδού, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου δὲ οὐρανός, καὶ δὲ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἔστιν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος δὲ Θεὸς ἡμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν θεῶν, καὶ Κύριος τῶν κυρίων· δὲ Θεὸς δὲ μέγας, καὶ ἴσχυρός, καὶ φιβερός, ὃς τις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδὲ οὐ μὴ λάβῃ δῶρον· ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὁρφανῷ καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὄνόματι αὐτοῦ ὅμη. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ αὐτὸς Θεός σου, ὃς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἣ εἶδον οἱ ὁφθαλμοί σου.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα δὲ διάκονος (ἢ δὲ ιερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορε, δὲ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουος σον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, δὲ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουος σον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν διούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Οἱ ερεύς: Ὄτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ ἀναγνώστης: Ἄμήν.

Οἱ προεστῶτες ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἀγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χορός: Ἄμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἴτα διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς

έπομένας ἔξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτὸὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Οἱ ειρεὺς ἐκφώνωσ-

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί: Ἄμην.

Οἱ ειρεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Οἱ χοροί: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Οἱ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Οἱ χοροί: Σοί, Κύριε.

Οἱ ειρεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεννητοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

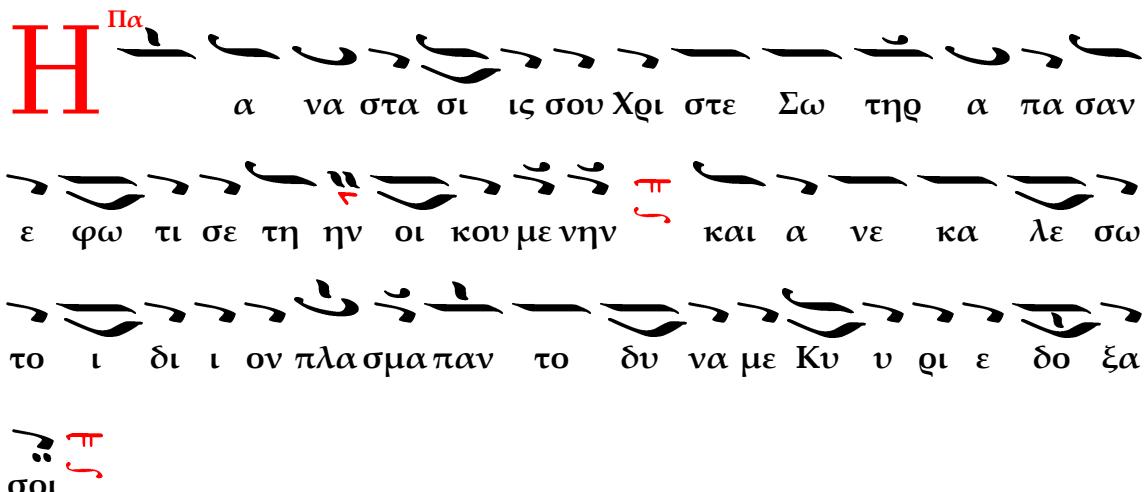
Οἱ χοροί: Ἄμην.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Αναστάσιμον.

Ἄγχος παθε

Ἐτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,
ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Ἰωάννου Ἄμήν,
τὸ δὲ Ἄμήν ἐστι μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, Δ
σο

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν π και πε ρι ι ε ζωσα το

Δ ^{Πα}
ι α ξυ λου Σω ω τερ κα τηρ γη σας την του ξυ υ λου
κα τα ρα π κρατος θα να α του τη τα φη η σου ε νε
κρωσας π ε φω ω τι σας δε το γε νος η μω ων τη η
ε γερ σει σου π δι ο βο ω μεν σοι π ζω ο δο ο
τα χρι στε π ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι π

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, Δ ^Χ
η τις ου ου

σα α λευ θη σε ται π

E Πα
ν τω σταυ ρω χρι στε φα νεις κα θη λω με νος ηλ

λοι ω σας καλ λο ος κτι σμα των πον στρα τι ω ται δει κνυ με νοι λογ χη πλευ ρα αν σου ε
κεν τη σαν Ε βραι οι δε σφρα γι σαι τα α φον η τη σαν το

την σην ε ξου σι ανουκ ε ε πι σταμε νοι αλλ ο δι οι κτον

σπλαγχνω σου κα τα α δε ξα με νος τα φην και τρι η η

μερος α να στας Κυ υ ρι ε ε δο ξασοι

Στίχ. γ. Τῷ οἶκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εις μα κρο

ο τη η τα η μερων

Z Πα ω ο δο ο τα χρι στε ε κου σι ως πα θος

υ πο στας δι αθνη τας εν Α δη δε κα α τελ θων ως δυ

να τος τους ε κει την ε λευσιν με νον τας την σην α

φαρ πα σας ως εκ χει ρος κραται ου Πα ρα δει σον ανθ Α δου οι

κειν δε δω ρη σαι δι ο και η μι ιν τοις δο ξα ζου

σι την σην τρι η η με ε ρον ε γερσιν δω ρη σαι ι λα

σμον α μαρ τι ων και το με γα ε λε ος

Ἄχος Δι θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τοι ι ι και γι νι ω και
 Α γι ι ω Πνε ε εν μα τι

X αι φε τε προ φη ται τι ι ι μι οι οι
 τον νο μον Κυ ν φι ι ι ου κα α λως δι ι ι α
 τα α ξα α α με ε ε ε νοι και τη πι ι στει
 ει ει φα νε εν τες α προ θη τοι στυ λοι οι α κλι ι
 νεις ν μει ει εις γαρ και με σι ι ται ω ω ω ω
 φθη η η η τε της νε ας δι α θη κης χρι ι στου
 και με τα στα αν τες προ ο ος ου φα α νο ο ο
 ε τε ε εν σα α α α τε ει φη νευ σαι αι αι
 τον κο ο σμον και αι σω ω σαι τα ας ψ χα α
 ας η η η η μων

Γα M Δι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμόηχον.

Ὕχος Δι-θ-

Kαι νυ ν υ ν υνκαι α α ει και εις τους αι ω νας
τωναι ω ω ωνων α α μην

I δου και ρο ος ηγ γι ι κε της σω τη ρι ας η η
μων ευ τρε πι ι ζου σπη η η λαι αι αι αι ον
η Παρ θε νος εγ γι ζει ει του τε ε κειν Βη θλε
ε εμ γη η η I ου ου δα τερ που και α α α
γα α αλλου ο τι εκ σου α να α τε ε ταλκεν ο
Ku ν ρι ι ος η η μων α κου σα α τε ο ο ρη
και βου ου νοι οι και τα πε ρι χω ω ρα α της
I ι ου δαι αι αι αι ας ο τι ε ερ χε ε ται χρι ι
στος ι να σω ση ον ε πλα α σεν α α α αν
θρω α ω ω πον ω ως φι λα α αν θρω ω ω

πο ο ο ος

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ
Ωδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ὄχημά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας

κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

‘Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τοῖς)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ιλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ δόνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ήμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ¹
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ήμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ήμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ήμῖν τὰ ὀφειλήματα ήμῶν, ως καὶ ήμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ήμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ήμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρῦσαι ήμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο ιερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίου καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

·Ο χορός· Ἀμήν.

Καὶ φάλλονται τὰ ἀπολυτίκια.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἅγιος Παύλος Διάτοκος

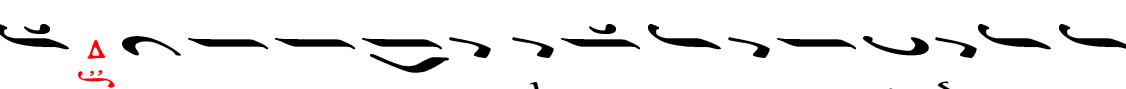
Οὐαὶ γὰρ πάτερ ἡγεῖται τοῖς
τε καὶ τῇ ηλ θεοπρόστον θανάτον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρωσας
τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους
τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι αν α νε ε στη
σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που οα νι αν ε

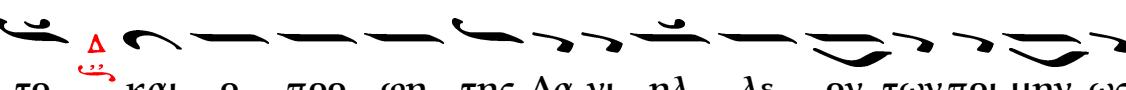

 κραυ γα ζον Ζω ο δο τα χρι στε ο Θε ος η μων

 δο ο ο ξα σοι

Δόξα. Τῶν Ἀγίων.

 Ήχος Δι θ

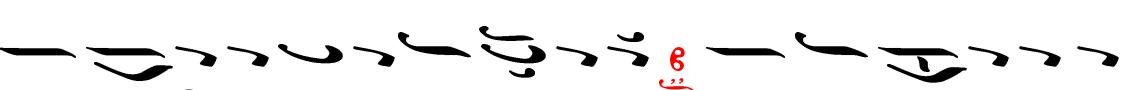
Mε γα α λα τα της πι στε ως κα τορ θω ω μα

 τα εν τη πη γη της φλογος ως ε πι ν δα τος α

 να παν σε ως οι α γι οι τρεις Παιδες η γα αλ λον

 το και ο προ φη της Δανι ηλ λε ον των ποι μην ως

 προ βα των ε δει ει κνυ ταις αυ των ι κε σι αις

 χρι στε ο Θε ος σω σοντας ψυ χα α ας η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Pαν τα ν περ εν νοι αν παν τα ν περ εν δο ξα

 τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α τη α γνει α εσφρα

 γι σμε ε νη και παρ θε νι α φυ λατ το με ε νη

 Μη τηρ ε γνω σθης α ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη

 θι νον αν τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ο διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ο ἰερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Ο προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ο διάκονος· Σοφία.

Ο ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ο ἰερεύς·

Ο ὃν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ο ἰερεύς· Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ο ἰερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ. Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

Καὶ δὲ ἰερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ...

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο λαός· Ἄμήν.

* * * *